

[Estrup]

dende steder, ligesom man helt ser bort fra muligheden af, at der for nogle kollegier kunne være blevet en rimeligere sammenhæng mellem huslejen og kollegiets standard.

Jeg ved, at boligministeren tidligere i et svar til hr. Albrechtsen har oplyst, at et enkelt kollegium har lejemaal på gennemsnitlig 70 m². I sådanne tilfælde kan det vel ikke udelukkes, at en væsentlig nedsættelse af den offentlige støtte og en stigende leje kan være velbegrundet.

I hvert fald synes jeg, det er vigtigt at understrege, at det, vi står over for, er resultatet af en omfordeling af kollegiestøtten. Den samlede støtte er uforandret ca. 20 mill. kr., således som et meget stort flertal i folketinget gav tilslutning til i maj sidste år. Jeg vil godt i den forbindelse sige, når fru Ruth Olsen nu går så kraftigt ind for dette forslag og nævner, at støtten har været helt utilstrækkelig, og at vi må have nye kriterier, at SF altså var med i det flertal og dermed er lige så forpligtet som vi andre.

Nogle kollegier har i den forløbne periode fået mindre tilskud, men der er så sandelig også kollegier, der har fået forøget støtten. Det, vi må søge at få klarlagt, er, om fordelingen er rimelig, og om de nye regler kan anvendes forsvarligt eller vi allerede nu er nødt til at ændre dem. Det kan jo ske ganske enkelt i forbindelse med det netop fremsatte boligbyggerilovforslag. Men på det centrale punkt om regelsættet er beslutningsforslaget overhovedet ikke til nogen hjælp. Det konstaterer blot, at tilskudskriterierne skal ændres, fordi de har vist sig uhensigtsmæssige.

Det radikale venstre kan derfor ikke stemme for beslutningsforslaget, men vi vil gerne give tilsagn om at være med til at kulegrave problemstillingen under udvalgsarbejdet, så vi får sikkerhed for, at kollegiestøtten fordeles efter rimelige kriterier. I den forbindelse må man så overveje, om der desuden er et behov for overgangsordninger i de tilfælde, hvor huslejeniveauet varigt kommer til at ligge væsentligt over, hvad der var gældende før ændringen.

Pia Kjærsgaard (FP):

Dette er et nyt forslag fra VS, der kræver nye udgifter. Fremskridtspartiet synes ikke, at loven af 6. juni 1984 trænger til en juste-

ring, og derfor siger vi fra over for dette forslag.

Albrechtsen (VS):

Den lovændring vedrørende kollegiehuslejestøtten, som ministeren fik gennemført sidste forår, faktisk under falske forudsætninger, har vist sig at være en utrolig gang løvsjusk. Det har haft de mest urimelige konsekvenser, og i beslutningsforslaget har VS refereret til nogle af de hårdest ramte kollegier, som har stigninger på helt op til 512 kr. om måneden, hvor ministerens eksempler – som hr. Kaj Poulsen også var inde på det – i sin tid lå på fra 5 til 55 kr.s stigning om måneden. Der er altså nogle kollegier, der er blevet ramt mange, mange gange hårdere, end ministeren havde givet udtryk for over for det flertal, som vedtog loven.

Jeg skal lige indskyde her, at VS også dengang gjorde opmærksom på, at vi ikke rigtig troede på, at ministeren havde orden i disse ting, og det var faktisk en af grundene til, at VS ikke stemte for den samlede lovgivning, som ministeren dengang havde fremlagt. Andre partier gjorde det, fordi de fæstede lid til de besvarelser, ministeren dengang kom med, men som der senere viste sig ikke at være grundlag for.

Et af de største problemer ved ministerens fastsættelse af kriterier har været dette med, at man skulle tage hensyn til standarden. Det har jo givet de mest fantastiske virkninger.

I boligudvalget havde vi besøg af folkene fra Herlevkollegiet, som kunne fortælle om dette kollegiums standard, en meget lav standard i virkeligheden, men ikke desto mindre havde kollegiet, bl.a. under henvisning til standarden, fået reduceret tilskuddet, noget, der, ved jeg, forekommer kollegianerne fuldstændig ubegribeligt.

På lignende måde kan man tage de århusianske kollegier Skjoldhøj og Børglum, der har en ganske almindelig standard, men som også under henvisning til standardkriteriet af ministeren har fået nedsat støtten. Det er fuldstændig ubegribeligt, fordi ministeren har tilrettelagt ordningen under påberåbelse af, at det skulle være standarden, der havde betydning for tilskuddets størrelse. Men det viste sig altså, når man går eksemplerne igennem, måske bortset fra det eksempel, hr. Estrup nævnte med de 70 m² – det er det